

Villan

Solen hade just orkat upp över hustaken, den fick ta i för att bryta igenom de tunna stackmoln som stod lågt i horisonten. Den lilla vändplatsen låg stilla i den ljumma vind som hade kommit när solen värmde. Asparna runt den osymmetriska vändplatsen rasslade lätt i vinden. Små moln av sand, som låg kvar sedan vintern i små högar längst hela kanten, rusade fram över den öppna platsen och slog emot vita staketet. Dörren stod öppen likt ett svart hål i motsolen, sanden hade trängt in och lagt sig på dörrmattan, som hälsade alla välkomna. Där inne i dunklet stod något upp i tre högar. Dörren bar märken av ett mäktigt slag mot det svarta räcke som satt längst hela sida upp för trapporna. Inne från det svarta hålet hördes ljud som knappt gick att uppfatta. Tysta grymtande läten. Långa utandningar. Nästan ljudlösa suckanden. Det var så tysta ljud att ett mänskligt öra inte kunde uppfatta det.

Lisbeth Johansson stod just vid kanten till Grens villa, precis där granhäcken tog slut nere vid staketet. Hon hade GP:en i handen och den var uppslagen i mitt uppslaget, men stirrade in i den svarta öppna dörren. Hon hade på sig sin japanska kimono med sin drake på ryggen och det japanska tecknet för kärlek på vänster sida på slaget. Den blåste lite lätt. Hennes hår var fortfarande vått av duschen och kändes svalt och skönt när vinden for fram genom det. En lite kraftigare vindstöt fick henne att knipa igen ögonen och munnen som hon hade hållit halvöppen. Det knastrade lätt mellan tänderna när hon bet ihop efter att sandmolnet hade träffat henne.

– Puh, kom ur henne. När hon öppnade ögonen igen så stod dörren fortfarande öppen.

– Usch! Vände om och hasade fram till sin grind, hennes gallgröna filp-flop stod i illa kontrast till hennes vackra kimono. Hon kom in i köket och plockade fram frukosten på bordet.

– Usch! Hur kan de med att bete sig så? Usch!

Kunde inte låta bli att säga det högt det hade pågått alldeles för länge.

– Dom borde skämmas!

Smörgåsen med smörgåskassler växte upp i munnen på henne tills hon släppte ner den i bordet.

– Usch! ”Skall dom få hålla på så här? Nä nu får det fanimej få ett slut!”

Höger handen slog ner i bordet med en smäll och Lisbeth hoppad till av smällen. Hon rest sig upp och slängde den halvätta smörgåsen i sopbingen.

– Usch! Fy! När hon fått in efter frukosten så torkade hon håret, det blev bättre när det fick själv torka under frukosten det själv lade sig på ett sätt som hon inte kunde åstadkomma om hon försökte själv. Hon hade fått av sig kimonon och stod i sin bikini framför spegeln. Såg över sin kropp och tycket själv att hon hade mycket kvar att ge, än så läge var hon inte slut. Den vita bikinin fick hennes kropp att verka härligt brunbränd, när hon lyfte försiktigt på trosan såg hon randen efter gårdagens solande. Det hade tagit rejält igår med. I vardagsrummet där stannade hon upp och kikade ut genom fönstret men såg bara den jävla granhäcken.

Lisbeth kom ut på uteplatsen och lade sig i sin stol. Hon hade tittat in genom hålet nere vid krusbärsbusken, de hade skrattade åt henne alla tre. De satt på utemöblerna och grillade när hon hade tittat in. Inga-Lill hade sett henne och genast pekat på hennes ansikte som stack fram ut häcken.

– Hej! Hade hon ropat och sedan hade alla tre skrattat. Hon hade blivit knallröd i ansiktet och sprungit in och slängt sig på sängen. Hade bestämt sig för den dan att aldrig mer titta in genom häcken igen. De hade skrattat ut henne, hånat henne, pekat finger efter henne. Hon hatade hålet i häcken, hatade hela häcken. Hatade dem, Inga-Lill, Stig och skit ungen, snorungen. Hur hade de mage att skratta ut henne?

– Usch! Fräste hon ur sig. Hon visste vad de hade för sig där inne, de kunde inte peka finger åt henne när de höll på så själva där inne. De skulle få igen alltid, den saken var klar. De kunde väl ha vett på att stänga dörren.

Middagen stod på bordet, stuvade makaroner med köttbullar. Hon satte sig ner och stoppade en köttbulle i munnen det var mamma Scans lukten som slog emot henne när hon öppnade dem fick henne att grymta av olust. Lukten av skit fick henne att ångra sig över valet av mat idag. Den tjocka stuvningen låg som en vulkan av vita maskar på tallriken. När första gaffeln med stuvning stoppades in i munnen ångrade hon sig helt och släppte ner gaffeln med en smäll.

– Fan! Lisbeth sköt tallriken in på bordet och fräste till. Han hade kommit taxi till dem, det hade varit fredag när han kom. Han hade suttit i baksätet och både Inga-Lill och Stig hade kommit ut och mött honom. Hans bröstorg hade varit det första hon såg, sedan hans muskulösa armar. Lisbeth såg dem svälla upp när han skakade hand med dem. Inga-Lill hade kramat hans högra överarm när hon skakade hand med honom.

– Usch! ”Att hålla på så mitt i gatan! Dom borde skämmas!”, hade hon tänkt.

Inga-Lill hade ett par dagar tidigare varit över och berättat att de skulle få en inneboende hos sig, en kille. Han hade hyrt in sig över sommaren, skulle åka igen till slutet av augusti.

”Inneboende var fan skulle de ha en inneboende för? De tjänade nog, dom hade ingen anledning att ta in en inneboende”

Lisbeth hällde ner middagen i sopbingen.

Hettan fick nu allt att stå helt stilla. Lisbeth vred sig om igen, och igen skavde bikini toppen in i henne. Denna gång kunde hon inte somna om igen, hon såg sig dosigt runt och kunde konstatera att hon var inne i sovrummet. Liggandes på magen kom hon upp på alla fyra, med viss möda, lakanet som hon brukade ha över sig hade snott runt henne. Efter en rad svordomar och förbannelser kom hon ur det. Sittandes på knäna kom bikini toppen av henne, det syntes röda ränder under hennes bröst och bak mot ryggen efter den.

– Fan!

Det var mörkt ner i källaren helt kolsvart där nere, det var sällan eller aldrig som hon var där nere. Men ibland var hon där i Johans rum, hans gamla säng och nästan allt som han hade haft när han bodde här fanns kvar där nere. Men att komma in i rummet fick henne att känna sig ensam, övergiven. När ljuset kom igång i badrummet så såg hon de röda ränderna som gick under hennes bröst och runt ända till ryggraden. Varje gång hon hade vänt sig i sängen så hade hon vaknat upp av att det gjorde ont, men inte orkat ta av sig den. Tillbaks in i sovrummet så drog hon på sig Rolands gamla skjorta, hade när han stack gömt fem av hans favorit skjortor under badkaret. Han hade inte ordat mer än.

– Fem skjortor är borta, mina favoriter vet du var dom är? Lisbeth hade inte haft en aning om var de var. Hon hade när hon lade sig, haft en av dem och sniffat på dem, hans doft hade stannat kvar länge i dem. Men tillslut var hon tvungen att tvätta dem, då hade hon köpt hans deodorant, AXE Asian, när den skulle slutas säljas hade hon hamstrat tjugo av dem. Hon hade fortfarande kvar av dem, preparerade med deon så fick de henne att minnas tillbaks till den tiden då allt var okey.

De röda märkena kliade illa och hennes hand krefsade. Gick genom hallen och in i vardagsrummet, där fanns ett fönster mot Grens villa. Det hade gått att titta in på dem för en fyra fem år sen, då granhäcken inte hade växt så högt. Efter att Roland hade stuckit hade hon stått i mörkret och stirrat in i Inga-Lill och Stigs sovrum när de höll på att ta av sig för natten.

– *Okey morsan har de sex eller? Trycker han henne?* Hade Johan sagt inne från hallen.

– *Dom har inte sex, jag kollar inte på dom,* hade hon svarat.

– *Nä det är klar du kollar väl stjärnorna va?*

– *Jaa! Stjärnorna ja!* Båda hade skrattat åt detta då, nu hade häcken vuxit upp så högt att det knappt gick att se taket på villan. Det var fem år sedan häcken hade blivit ansad, det brukade

Roland sköta tillsammans med Stig de tog en dag i augusti då de friserade den så att den höll sig lagom hög. Stig hade frågat henne om han skulle klippa hennes sida men hon hade avböjt. – Fan! Svor hon till och gick ut ur rummet.

Hungern hade slagit till inne i vardagsrummet det var dags för en kvälls macka. I köket smörade hon mackan på diskbänken och satte sig ner med ett glas med iskall mjölk. Hon bet tre stora bittar av mackan. Smörgåskasslern smakade salt, Lisbeth stirrade på den nästan ilsket. Tryckte ihop mackan med handen. Reste sig upp och hivande ner den i sopbingen bland köttbullar och stuvade makaroner. Mjölken fick hon i sig. Hon måste få veta vad de gör håller på med där inne, hon visste vad det höll på med men hon ville se, komma på dem på bar gärning. Ute vid dörren fick hon på sig sina flipp-flopp och smög ut. Hon kikade noga men hela gatan låg öde, de flesta av grannarna var på semester eller så grillade de på baksidan. Med ett lätt flippande och floppande ljud gick hon mot den sidan som låg mot Grens villa. Hon hade hoppats på att det skulle finnas ett hål till i den kompakta väggen av gran, hon körde in huvudet in i häcken men just som hon gjorde detta öppnades en dörr. Hon snurrade runt och tryckte sig in i häcken. Det var Dahls villa som dörren hade öppnats på, ut strömmade folk lite runda om fötterna och ganska högljudda.

– Fan viken skön flinstek, skall vi köra igen till helgen. Var det någon som brölade ut sig. Lisbeth tryckte sig allt djupare in i häcken för att inte de skulle se henne smyga omkring där ute. Grangrenarna stack henens ben och armar, ett ljud innefrån baksidan av huset fick henne att snabbt vrida på huvudet ditåt. En gren stack henne i ögonen, hon fick hålla emot för att inte svära högt. Skjortan som hon hade på sig var nu grön tillfärgen och smälte bra in i granhäcken. Med ögonen fyllda av tårar såg hon de som hade kommit ut sprida sig ut till sina villor, ett par av dem hade bilar stående ut med gatan. När det blev tyst igen och allt verkade lugnt kom hon ur häcken.

Lisbeth lät tofflorna stå kvar där hon kom ut ur häcken de lät för mycket. Hon började andas med munnen öppen för att låta så lite som möjligt. Stående nere vid kanten av sin villa lyssnande intensivt hörde hon plötsligt ett smäll innefrån Grens baksida. Det var inget högt ljud men tillräckligt för att hon ivrigt skulle leta efter ett ställe att titta in. Lisbeth grep om de taggiga grangrenarna och körde in huvudet rakt in i häcken. Men hon möttes av spindelväv och en kompakt granvägg. Hon drog av sig väven i ansiktet och suckade tungt. ”Jag kommer inte att titta in igen de skall inte få nöjet att skratta åt mig igen.” När hon nådde fram till krusbärsbusken så stoppade hon ett omoget bär i munnen. Sedan kikade hon försiktigt in i hålet, lite på sidan. Det gick inte att se mer än brotts bitar av Grens baksida det fanns grenar innefrån som täckte sikten. Hon smög sig närmare hålet men en bil fick henne att hoppa till. Den körde förbi in mot vändplatsen, när den hade vänt som stannade den just framför hennes hus. Lisbeth for in med ryggen mot häcken och tryckte sig in mot den, i samma rörelse bet hon i det omogna krusbäret. Bilen stannade och det kom två män ur den.

– Ja den har glidit en bit. Vi får surra om, sade en av dem.

Uppe på taket satt en kökssoffa fast med ett par spännband.

Lisbeth hade slutat att andas men det surbeska krusbäret fick henne att spotta tyst. munnen blev sträv och torr, samtidigt som hon såg åt dem i bilen försökte hon få ut bäret med fingrarna, hon hade inte saliv att spotta ut det. Efter en evighet körde bilen igen, vid detta lag så darrade hon i hela kroppen. Spänd mot granhäcken hade fått hennes muskler att göra slut på allt syre, och under försöken att få ut bäret så hade hon fått i sig allt för lite luft. Hon tog ett steg fram och spottade på samma gång som hon drog in luft. Efter en stunds spottande kom hon ihåg Grens och stängde munnen. Med lätt darr i kroppen gick hon mot hålet igen. När hennes huvud kom fram till det så hörde hon ett smackande slafsade ljud. Det hördes bara när hon höll andan. Det gick inte att låta bli att se in nu, hon visste exakt vad det var för ljud, de gick inte att ta miste på. ”Håller de på ute nu med?” När grenen som fanns framför drog

undan så kunde hon se in i trädgården. Vid första anblicken var allt som det skulle, men sen såg hon dem. Lägst hela gången upp mot altan dörren var det var nio grävda hål i gräsmattan alla, utom de tre sista, hade en liten hög med jord intill sig. På uteplatsen stod det tre tallrikar med mat på. i den slocknade grillen låg fem brända förkolnade bitar. Hon kunde se att det var kött och en gul sås som för längesedan hade torkat in. Det fanns grillade tjocka potatis skivor så låg torra och skrumpna mitt i såsen. När hon körde in huvudet djupare in i häcken såg hon rosenbuskarna med. Två av dem hade grävts upp ena låg upp slängd på gräsmattan den andra kunde hon inte se. Det smaskande ljudet hade blivit högre nu just intill henne, men det hördes bara när hon höll andan. Ett dovt morrande steg upp mot henne, det lät håligt, lite dämpat. Lisbeth släppte taget om grangrenen och rusade för sitt liv mot dörren in. Förbi sina flip-flop och i vissheten av att Grens rusade på anda sidan häcken för att hinna före henne och komma på henne igen, avslöja hennes intrång. När dörren slog igen bakom henne stod hon helt stilla och höll andan. Men igen ropade på henne inget alls hände.

I hålet där en av rosenbuskarna hade stått fräste det till, just som Lisbeth rusade iväg. Den tittade upp ur hålet med röda fläckar runt nosen. En rörelse innefrån fick den att knipa ihop ögonen och spinna nöjt.

Lisbeth fick av sig skjortan och borstade bort barren så gått det gick, de stack henne illa vid varje försök. Hon fick av sig bikinitrosorna med, barren hade trängt in där med. Sedan sjönk hon utmattad på magen ner på sängen.

Roland hade stuckit bara dragit med den jävla skitungen. Den förbannade subban, hon hade flinat åt henne när de möttes. Hånflinat åt henne. *Din man har tröttnat på dig nu vill han ha*

mig. Ingen gammal kärring som du, ha jag tog honom lätt ifrån dig behövde inte ens anstränga mig. Hon hade mage att hånflina rakt upp i ansiktet på henne.

– Fan! En liten skit unge på tjugotre år tog han. En lite jävla snorunge, efter tjugosju års äktenskap så tog han en jävla skit unge. Lämnade henne med Johan bara så där. Han sade bara en dag att han skulle sticka hade hittat en ny. Inte ett ord innan den dagen, inte ett ord. Han hade inte gett henne chansen att försöka få honom tillbaka.

– Fy fan. ”Åt helvete med dom. Åt helvete med Grens, nä! Jag skall fanimej komma på dom, på bar gärning. Fan ta dom. Dom kunde åtminstone stängt den jävla dörren. Fy fan. Ser jag dom så skall jag fanimej gå in och säga till dem, fan ta dom. Tre veckor har dörren varit uppe. Hur fan kan dom med att hålla på så här? Fy fan vad äckligt!” Hon vred sig runt på sidan och slog armarna runt sina ben. ”Fem år sen, fem år! Nu är jag helt ensam ingen bryr sig om mig alls. Så skall dom ha, inne i sin villa, jag då vad skall jag få då?” Solen gick ner i horisonten och medvetandet i Lisbeth dog allt mer tills hon sov djupt.

Natt, Grens rabatt, rosorna uppryckta med rötterna. Gräver, flåsar likt en andfädd hund, gräver. Ner i hålet köttig del, gräver, flåsar, gräver.

Lisbeth vaknade långsamt av den lugna musiken från klockradion, trött seg i kroppen. Så med ett ryck kom hon upp ur sängen. ”Grens! Kom igen snabba på!” Längst in i trosådan fanns de, hennes string, när de var på drog hon på sig ett par leggings. Tog med sig en kjol och en behå med till hallen. I hallspegeln kunde hon konstatera att de satt som de skulle. Hon fick på sig den röda push-up behån och knuffade upp bröstet. När kjolen var på, en super smal mini variant som åkte upp i varje steg, tog hon en blus över det hela med knapparna uppknäppta ända ner till naveln. ”Nu jävlar skall de få! Fem år sedan jag... så skall de hålla på så här. I tre veckor har ytterdörren vart öppen och dom har hållit på där inne. Dom lämnade dörren öppen

för att hon skulle komma på dem. Knulla! Hur kan de med att hålla på så? Nu jävlar skall de få. Jag skall komma på dem när de lämnar dörren öppen så. Sedan skall jag säga att han kommer in till mig, jag har inte på fem år. Jag såg hur hon var på honom smekte honom. Fy fan han är inte ens gammal nog för att köra moppe!”

Lisbeth kom in på toaletten och fick upp badrumsskåpet. Hennes rörelser hade fått hack i sig, ilskan över det de höll på med fick hennes muskler att sprätta till med jämna mellanrum. Så när hon skulle få av korken till vaniljoljan så flög den upp i luften och studsade som en liten golfboll över golvet. Spasmerna kom igen när hon skulle få på sig oljan igen, detta och ett för hårt grepp i flaskan fick en stråle med vaniljolja att spruta ut över hennes hals. Stanken av vanilj slog upp men Lisbeth skvätte på mer. Oljan rann ner för halsen och ner mellan hennes ihop tryckta bröst. Hon smetade in dem över halsen och bröstet. Sedan fick hon fart ut mot dörren. Ett par knallröda pumps kom på fötterna och sedan rusade hon iväg. När hon kom fram till grinden så fick hon dra ner kjolen, höll ett fast grepp om den när hon kom in i hallen. Doften av rosor och jord var det första hon kände där innefrån den andra lukten nådde inte henne där hon stod. Där inne låg en rosenbuske med de nakna rötterna framme. På golvet framför henne fanns det tre högar med jord. ”Herregud vad är detta?” Hennes beslutsamhet att komma på dem på bar gärning tog stopp. Men när hon såg in i sovrummet och såg de nerrivna sängkläderna och sönder dragna lakarna tog det fart igen. ”Nä nu jävlar skall dom få!” Hon tog ett stort steg fram och sparkade till en av jordhögarna. När andra foten kom över den stod tre fingrar upp ur den. Hennes mini kjol for upp och blottade hennes bleka bak. Inne i vardagsrummet slog staken av död henne först, hon hann se de stympade kropparna sedan slog den till. Den kom från ingenstans och de svarta klorna slog in i hennes bröst. Hon stirrade ner på den håriga handen och såg att det rann blod ner mellan hennes bröst. Med ett morrande läte vred den hennes huvud åt vänster, Lisbeth kunde se i ögonvrån hur den blottade sina tänder. Den vred hennes huvud bakåt och blottade hennes nakna hals.

Ett grymtande läte kom ur den när den kände lukten av vaniljoljan.

Den ...

Rickard Dahl hade fått upp GP:en ur brevlådan och stod och tittade på framsidan. Men det var något fel med det han hade sett när han kikade upp mot Lisbeth Johanssons villa. När han såg upp igen mot den såg han först inte vad det var, men det svarta hål som den öppna dörren visade var fel. Rickard tittade ner mot vändplatsen sedan upp mot andra sidan hela gatan var folktom. ”Varför har hon dörren öppen för? Skumt, hon kanske är på baksidan?”

Dörren gapade svart i motljuset, det fanns något på golvet inne i hallen. Det såg ut som tre mörka pyramider av jord.

Slut